

печериці і по суті ставши зразковими культурними господарствами подавати всіляку виробничу допомогу споживчим т-вам та пайовикам в поширенні індивідуального городництва і дрібного тваринництва; 9.Труднощі в забезпеченні господарств засобами виробництва (основні й оборотні кошти) можуть бути подолані тим, що вкладені у розвиток виробництва кошти повертаються в короткий термін, а достатнім нагромадженням та що в умовах Харкова це буде забезпечено, особливо коли частина товарної продукції безпосередньо господарствами буде продаватися споживачу на базарах; 10. При певній організаційній структурі - т-ва можуть обмежитися не великою кількістю адміністративно-технічного персоналу, особливо звернувши увагу на підбір дійсно ділових й надійних працівників, досвідчених фахівців та практиків сільського виробництва; 11. Окремо виростає справа свіжої риби. Наявність в місті господарства... зараз до цього не пристосовані і можуть до цього підійти лише частково та в майбутньому. Але наявність поряд з Харковом рибоводних басейнів... дуже задовільно вирішує рибну проблему і в поточному часі і в розрізі розвитку її в майбутньому...» [1, арк.2зв; 3;3зв].

В цілому, за свідченням керівника сільськогосподарського відділу Корженка, яке було зроблене у звіті по сільському господарству міста за червень 1943 року: «розглядаючи проведену Сільськогосподарським Відділом роботу, треба прийти до висновку, що в зазначеній своїй частині вона помагає не в загальному керівництві, а в безпосередній конкретній роботі щодо допомоги населенню міста в його господарстві для поліпшення харчування та допомоги місцевому самоврядуванню в його комунальному господарству» [1, арк.7 зв].

Під час нацистської окупації Харківщини «сільськогосподарський Відділ провів таку роботу: за 1942 р., виявлено та взято на облік 10969 га. земельних угідь. Частково проведена робота по земельному устрою-камеральна. Організовано п'ять агро-опорних пунктів. Для них відведена площа 193 га., придбано 9 бугаїв, 7 цапів, два кнури, дві свиноматки та жеребців. Пункти були облаштовані агрокомбінатами. Під індивідуальні городи розділено 2128 га. землі для 30 тисяч родин. Проведено організаційне та енерго-технічне обслуговування допоміжних господарств та с/г товариства на площі 850 га. Було організовано догляд за міськими парками та скверами на площі 206 га. Проведено статистичний облік сільськогосподарських тварин. Організовано вирощування врожайності в допоміжних господарствах та сільськогосподарських товариствах на площі 850 га. Проводилась боротьба з шкідниками сільськогосподарських культур. Проводився контроль за видачою с/г продукції за орендними умовами. Постачання насінням допоміжних господарств, с/г товариств та населення м. Харкова. Постачання населенню дрібним сільськогосподарським реманентом. За 1943 рік: Розділено між населенням міста – 2419 га. землі під індивідуальні городи для 37762 родин; організовано проведення весняного посіву на цих землях. Розроблено та проведено в життя заходи по охороні індивідуальних городів на площі 2419 га. Після зимових військових дій була поновлена робота агроопорних пунктів, проведено весняний посів, проводиться роботи по укомплектуванню піддниками. Вирощено та реалізовано між населенням міста до мільйону штук розсади томатів та капусти. Проведено весняний посів та налагодженню агро-технічного догляду за с/г культурами в господарствах м. Харкова на площі 125 га. Проведено обстеження по боротьбі з шкідниками сільськогосподарських культур. За участю агрономічного апарату проведено перепис сільськогосподарських тварин м. Харкова» [1, арк. 6зв; 7].

Література:

1. Державний архів Харківської області. – Ф. Р. – 3407. – Оп.1. – Спр.4.

Таравська Я.В.,

*ст.викл. кафедри історії, археології і філософії
МДПУ імені Богдана Хмельницького*

ВИКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІСТОРІЯ ТА КУЛЬТУРА УКРАЇНИ»: СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Серед циклу гуманітарних дисциплін провідне місце у формуванні національної свідомості суспільства та створенні сприятливих умов для успішних державотворчих процесів безперечно належить навчальному курсу «Історія та культура України». Не залежно від професійної спрямованості академічної молоді, в умовах стрімких євроінтеграційних процесів започаткованих українською державою, важливо конструктивно

підходити до забезпечення соціальної злагоди та єдності шляхом використання інноваційних підходів та вироблення нових підходів у процесі у викладанні історичних дисциплін. В сучасних умовах, коли відбувається стрімке поширення інформації за принципово новими способами, навчальна дисципліна «Історія та культура України» може забезпечити особливе місце України у європейській науковій спільноті.

Мета статті – активізувати пізнавальну діяльність студентів і забезпечити позитивну мотивацію вивчення курсу «Історія та культура України» за допомогою впровадження у навчальний процес інноваційних освітніх технологій. Відтак, базовими завданнями даного дослідження є: винайдення найдієвіших способів створення високого мотиваційного рівня для студентів неісторичних спеціальностей та винайдення методів для організації продуктивної колективної праці та аналітичної діяльності у процесі навчання.

Окреслена проблематика фрагментарно висвітлюється у вітчизняних наукових працях Г. Касьянова, Ю. Шаповала, А. Портнова, О. Сахновського та ін. Окремої уваги заслуговують праці Н. Гончаренко, В. Середи та Н. Яковенко, які подають ґрунтовний аналіз реалізації європейського прикладу у навчальних закладах середнього та вищого типів. Відтак, відповідно провідних європейських орієнтирів сучасна українська історична наука має відмовитись від зобов'язання формувати у громадській свідомості компоненту національної ідентичності та перейти на шлях загальноєвропейських цінностей та гуманістичних ідеалів. Йдеться про поступове витіснення традиційної «націоцентричної» історії європейською концепцією «відкритої історії» [2, С. 247].

Щодо обрання в даній ситуації найефективніших навчальних технологій необхідно зупинити увагу на технології проектного навчання, запровадженні у навчальний процес комп'ютерних технологій, а також активному використанню інформаційно-комунікативних технологій [1].

Вітчизняний досвід по даній темі продемонстрував, що використання вищезазначених підходів при вивченні навчальної дисципліни «Історія та культура України» дозволяє студентам активно розвивати не тільки навички міжособистісної взаємодії, але й здатність до продуктивної діяльності. Студенти вільно оперують знаннями, краще засвоюють причинно-наслідкові, хронологічні та інші зв'язки. Різноманітність форм і методів організації занять підвищують інтерес студентів до предмету, формує їх історичну свідомість. Таким чином, актуальність досвіду полягає в тому, що він сприяє виведенню вивчення дисципліни «Історія та культура України» на особистісно-смысловий рівень. Відтак сприйняття патріотизму та історичного минулого будеться на міцному історичному ґрунті.

Література:

1. Гликман И.З. Методика и технологии / И.З. Гликман // Методист, 2007. – №3. – С. 59-62.
2. Сахновський О. Європейський вимір історичної освіти в Україні: виклики та перспективи / О.Сахновський // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Історія. - 2014. - Вип. 2(1). - С. 247–251

МЕДИЧНІ НАУКИ

Клебан В.Є.,

*Донецький національний медичний університет,
Кафедра фармації та клінічної фармакології
Науковий керівник – асистент І.А. Гейко*

СУЧАСНІ АСПЕКТИ ФАРМАКОТЕРАПІЇ КОРЕКЦІЇ ГІПЕРАНДРОГЕНІЇ У ЖІНОК РЕПРОДУКТИВНОГО ВІКУ

Актуальність: За даними Goodman, N.F., і соавт.(2001), симптоми ГА маніфестують у 10–20% серед жіночого населення репродуктивного віку. У публікаціях Legro, R.S. і соавт. (2013), доведено прямий зв'язок ГА і з ускладненнями вагітності (гестаційний діабет, передчасні пологи, преєклампсія), метаболічними розладами, підвищеним ризиком раку ендометрія, цукровим діабетом 2-го типу.

Мета: Аналіз сучасних методик фармакотерапії жінок репродуктивного віку з ГА.